

יָדִיד נִפְּשׂ אָב הַרְחָמוֹ, מִשְׁדֵּי עֲבָדָי אֶל רְצוֹנָי.
יְרוּץ עֲבָדָי כְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדָּרָה.
יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתָי, מִנְּפֹת צוּף וְכָל טַעַם.

הַדּוֹר נָאֵה זִיו הָעוֹלָם, נִפְּשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתָּי.
אֲנֵא אֵל נָא רְפֵא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נֶעַם
זִינָה. אִז תִּתְחַזַּק וְתִתְרַפֵּא, וְהִיִּתָּה לָהּ שְׂמֵחַת
עוֹלָם.

וְתִיק יִהְמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בְּנוֹ
אֶהוּבָי. כִּי זֶה כַּמָּה נְכֻסֶיךָ נְכֻסֶיִי, לְרְאוֹת
מִהֲרָה בְּתַפְאֲרַת עֲצָי. אֵלֶּה חֲמֻדָּה לְבִי,
וְחוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֶּם.

הַגְּלִיה נָא וּפְרֵשׂ, חֲבִיבִי, עָלַי אֶת סִכַּת שְׁלוֹמָי.
תִּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדָי, נִגְלִיָּה וְנִשְׁמַחָה בָּי.
מִהֵר אֶהֱבֵךְ כִּי בָא מוֹעֵד, וְחַנּוּנוֹ כִּימֵי עוֹלָם.